

În grădina lui Ionel

de Ionel Cadar

Îmi place să admir natura, considerând-o parte din Creație, nu doar ca décor pentru activitățile umane și rezerva de resurse pentru nevoile noastre zilnice.

Privind în jur, în timp ce umblu prin țară, nu poți să nu observi la tot pasul urme ale planului creator și nenumăratele amprente lăsate de Autorul divin, munți, văi, câmpii etc. care au umblat cel dintâi pe ele

Undeva în curte, într-un ghiveci de plastic, crește un singur fir de pătlăgică roșie. Nu-i decât o plântuță firavă la început și nu-i deloc pretențioasă. Toamnă-i la rădăcină un pahar de apă și în câteva săptămâni vei culege, una câte una, un coșuleț de roșii mari, frumoase, gustoase și hrănitoare

De unde vin aceste roade? Dintr-un pumn de pământ în care a-i plantat un fir verde cu câteva săptămâni în urmă? Cum? Nu ți se pare uimitor? Planta este o uzină mică dar atât de complexă încât omul nu-i poate da replică. Tot ce mâncăm este sintetizat în mii de plante, fiecare după soiul ei, dar nu stă în puterea noastră să fabricăm una singură dintre ele, nu reușim să sintetizăm nici cel mai simplu fruct. Singurul lucru pe care îl putem face este să le îngrijim și să ne bucurăm de ele.

Ne aducem aminte, oare, să atribuim Creatorului minunea vieții, infinită varietate a naturii, și să-l mulțumim pentru iubitoarea lui purtare de grijă?

Când stau în grădina mea plină cu pomi, plină cu flori multicolore, cu iarba deasă de un verde crud, am sentimentul bucuriei de viață și de optimism. Când privesc cerul din grădină mi se pare mai albastru și imensitatea boltei lui îmi face inima să se bucure iar sufletul mi se umple de o fericire neobișnuită pentru momentele petrecute lângă plantuțele mele pe care le asemuiesc cu niște copii de la o grădiniță oarecare. Li vezi cum cresc frumoși zi de zi prin grija părinților, a educatoarelor și mai cu seamă prin grija și dragostea lui Dumnezeu.

Am iubit de mic copil pădurea, frunza, iarba verde care ne aduce oxigenul atât de necesar întreținerii vieții pe pământ. Iubesc copacii, pomii fructiferi, vița de vie și mai cu seama plantele legumicole. Această dragoste față de natură s-a născut odată cu mine acolo lângă pădure, în grădina părinților mei.

Au urmat ani de "agricultură socialistă" când majoritatea tineretului de la sate s-a îndreptat spre orașe, unde au îmbrățișat industrializarea "excesivă".

Instinctul grădinăritului, pasiunea pentru această îndeletnicire nu mi-a dat tihnă nici aici la oraș. Nu aveam în proprietate nici un metru pătrat de teren pentru grădină. Dar am înființat multe grădini de legume, pe terenuri virane, pe malul Crișului Repede, pe malul pârâului Peta din Oradea. Am defrișat mărăcini, am deștelenit, am săpat, am împrejmuț și când totul a fost gata, terenul scos din cele rele au venit autoritățile și mi-au demolat totul.

În anul 1987 am vizitat timp de 2 săptămâni mai multe sate din Ungaria. Am admirat cum se lucra pământul. Era curățenie, ordine peste tot. Mulți dintre locuitorii satelor ungurești din aceea vreme își înființaseră micro ferme agricole și de creștere a animalelor. Rezultatele erau bune. În tot ce se mișca la sate, statul se implica cu tot felul de ajutoare.

După 1989, un gând, o dorință m-a preocupat să fac și eu ceea ce am văzut la vecinii noștri unguri adică să înființez o micro fermă de creștere a animalelor. M-am pensionat, am cumpărat o căsuță cu teren la țară. Am construit un grajd, cotețe pentru porci și păsări. Am cumpărat vaci de rasă pentru lapte, porci și păsări pentru îngrășat. Sursa de furajare era piața și pășunea communală. Producțiile erau bune, 20 litri de lapte pe zi de la o vacă. Porcii erau frumoși la 100-120 kg./ buc. Dar la ce bun aceste producții dacă nu aveam piață de desfacere pentru produse. Fabrica de lapte prin centrele de preluare își bătea joc de producători cu prețuri de mizerie. Plimbam laptele în bidoane de 20 l. la piață și de la piață acasă până când laptele se acidula și nu mai era bun decât pentru porci. Cu porcii grași umblam la toate abatoarele particulare și de stat până scădeau în greutate. Trebuia să ai ^pile& ca să poți vinde porci grași la prețuri slabe.

Asta era situația în anii 1993-1997. Lucram mult, cheltuiam mult și profitul zero pentru care fapt am lichidat porcii, am vandut vacile și afacerea s-a terminat. Așa se întâmplă când nu te ajută nimeni, când statul nu se implică cu nimic.

Pe lângă zootehnie, în cei cinci ani cât am stat la țară m-am ocupat și de grădinărit, pasiunea mea de o viață. Am făcut acolo în acel sat bihorean, în acel colț de rai, o grădină frumoasă. Am plantat acolo 30 pomi fructiferi din toate speciile care intrase pe rod la plecarea noastră. Via cu struguri de masă și pentru vin erau o frumusețe. Parcă văd și azi cum sătenii care treceau prin preajmă, se opreau admirau iar unii chiar invidioși spuneau ' uite ce face CADAR ăsta.'

Toate locurile din România sunt frumoase dar pentru mine acest loc această grădină, poziția ei pe harta comunei, a fost cea mai frumoasă și regret după ea.

Am ajuns și m-am stabilit în America. Aici gândul tot la grădinărit. Pământul în statul Georgia este un pământ sărăcăcios, de culoare roșiatică parcă ar fi bauxita de Dobrești. Dar prin stăruința omenească și putere dumnezeiască și acest pământ poate fi ameliorat, pentru a deveni roditor. Proverbul spune că nu este pământ rău ci numai lucrător nepriceput.

La casa copiilor unde locuiesc terenul fiind destul de mare am înființat o frumoasă grădină de legume. Am deștelenit o suprafață de 250 m.p. teren care l-am fertilizat cu pământ negru de pădure și cu garden soil. Primăvara timpuriu am construit două mini solarii unde am produs toate răsadurile necesare grădinii. Au urmat apoi parcelarea grădinii după culturile ce urmează a fi însămânțate sau plantate. Parcelarea, amenajarea straturilor precum și plantatul în sine l-am făcut după sfoară.

În primăvara anului 2006 am plantat în grădina lui Ionel 200 fire de roșii, peste 300 fire de ardei gras roșu, am însămânțat 2 straturi cu morcovi, 1 strat cu pătrunjel, 1 strat cu păstranac, 10 cuiburi cu dovlecei, 10 cuburi castraveți. Nu a lipsit porumbul pentru fiert corn, pepeni verzi, pepenii galbeni, precum și alte legume necesare în bucătăria noastră. A fost muncă am avut producții bune, dar cei mai importanți am avut satisfacția unei munci împlinite.

Mă simt atât de bine, reconfortat și odihnit parcă, după o zi de muncă lângă plântuțele mele. Este fermecător, odihnitor, te simți plăcut impresionat să vezi cu ochii tăi cum acele plântuțe firave la început, cresc, înfloresc și dau roade. Ce poate fi mai frumos și mai înălțător decât a te vedea lângă un pom sădit cu mâna ta și acum încărcat de fructe frumoase, gustoase și hrănitoare.

Toate aceste roade vin de la Dumnezeu Creatorul căruia îi atribuim minunea vieții, infinita varietate a naturii și îi mulțumim pentru iubitoarea lui purtare de grijă.

Când mă uit în jurul meu și văd toate lucrurile și ființele create de Dumnezeu cu înțelepciunea Lui divină, mă cuprinde un sentiment de recunoștință și de mulțumire pentru că El Tatăl ceresc se apleacă și la mine, la o făptură atât de mică și neputincioasă și se îngrijește ca un părinte bun de copilul său. El îmi dă putere și optimism pentru ziua de mâine, când grădina lui Ionel va fi mai înfloritoare și cu roade mai bogate.

Stimate cititor, grădina de legume ori livada cu pomi fructiferi sunt adevărate izvoare de sănătate. Încearcă și tu să înființezi pe terenul din jurul casei, pe terasă sau balcon o mică grădină de legume. Ea te va sustrage dacă ești pasionat, de la activități plicticoase, sedentare, te va ajuta să scapi de stresul cotidian. Lucrand cu pasiune câte o oră-două dimineața sau seara lumina soarelui ne va conferii buna dispoziție, sub acțiunea razelor ultraviolete ale soarelui organismul nostru sintetizează vitamina D, atât de necesară pentru sănătatea sistemului osos.

Este bine știut, stimat cititor că legumele și fructele de casă sunt produse cu adevărat organice și ecologice, sunt dulci, aromate, mult mai gustoase și hrănitoare.

Dacă doriți să înființați o mică grădină de legume, ori să plantați pomi fructiferi lângă casa dumneavoastră și nu vă pricepeți, ori nu aveți experiență Ionel vă poate asigura asistența etnică de specialitate, personal la fața locului ori la telefon 770-310-5482 după ora 9 seara sau în weekend.

Dumnezeu să binecuvânteze pe toți cititorii.